

KTL

TIEDOTTA

3 | 2019

Sisällys

Pääkirjoitus	3
Katsaus edunvalvontaan	4
Lomalla viimeinkin	5
Kaluston huolto	8
KTL:n talouspäällikkö Jouko Tervonen	10
Syksyn saapuessa	12
Hallituksen seminaari	14
Jyväskylän Tilaa/Tuottaja problematiikkaa	17
Kaunis kiitos	18
Ruokaruno vuosien takaa	20
Sanahaku	21
Ilmoitukset ja vuosikokouskutsut	23

KTL TIEDOTTAA

3 | 2019

**Tekniikan ja Erityisalojen
Ammattilaiset KTL ry**
Vilhonvuorenkatu 5 B 34,
00500 Helsinki

Puheenjohtaja Jarmo Latva-Lusa
p. 040 066 3712
jarmo.latvalusa@gmail.com

1. varapuheenjohtaja
Jari Lehdonkivi
p. 050 438 1742
jari.lehdonkivi@tyks.fi

2. varapuheenjohtaja Brita Sahros
p. 050 427 1614 työ
p. 040 765 6885 koti
brita.sahros@gmail.com

Sihteeri
Eila Palojärvi
p. 050 548 5729
ei.hanne.pa@gmail.com

**KTL tiedottaa -lehden
ilmentymisajat 2019:**

Aineistonjätö Ilmestyy
nro 4 15.11. 13.12.

KTL Tiedottaa -lehden toimitus:

Päätoimittaja: Brita Sahros
brita.sahros@gmail.com

Toimitus ja taitto:
Savion Kirjapaino Oy

Painosmäärä: n. 3 000 kpl
Painopaikka: Savion Kirjapaino Oy
Kansikuvat: Eila Palojärvi

Pääkirjoitus

PUHEENJOHTAJA JARMO LATVA-LUSA

Kesän mentyä

Kun tätä kirjoitusta kirjoittelen, on elokuu lopuillaan. Ollaan matkalla kohti syksyä ja pian alkavia sopimusneuvotteluja. Onko teknologiateollisuus päänavaaja sopimuksien teossa kuten aiemminkin? Työntekijäleirissä ollaan kovasti sitä mieltä, että kiky tuli jäädäkseen, työntekijäpuolella ollaan asiasta eri mieltä. Työaikaa pidennettiin, ilmeisesti lomarahaleikkauksien päättymisestä tehty sopimus kuitenkin pitää.

Hallitus koettaa pitää rivinsä koossa välttääkseen sisäisiä riitoja heti alkumetreillä. Oppositio puolestaan hoitaa oman leiviskänsä haukkumalla hallitusta milloin mistäkin esityksestä, heillä on toki siihen oikeus. Mitä siitä tulisi, jos kaikki olisivat yhtä mieltä joka asiasta. Onneksi eduskunnassa ei kuitenkaan olla menty vielä "käsirysy" -asteelle kuten joissain kiihkeimmissä maissa valtiollisista asioista päättäessä. Kyllä maailmaan ääntä mahtuu, mutta onko se hyvän tavan mukaista, siitä voidaan olla montaa eri mieltä.

Pitkin vuotta ja kesäkin olemme eri tiedotusvälineiden kautta saaneet tiedoksemme väkivallanteoista viattomia ihmisiä kohtaan. Tältä ilmiöltä emme ole Suomessakaan välttyneet, siitä osoituksena elokuun lopun poliiseihin kohdistuneita ampumisia. Onneksi tekijät saatiin kiinni ja toivottavasti vastuuseen teoistaan.

Tämä kirjoitukseni on viimeinen puheenjohtajakaudellani. Kun lehti ilmestyy, on liitolla jo uusi puheenjohtaja ja hallitus. Heille toivotan ammattiyhdistystehtäviinsä innostusta ja paneutumista kulloinkin esillä oleviin asioihin. Ottakaa asioista selvää, kyseenalaistakaa ja tunnustakaa, jos olette väärässä – tunnustakaa ainakin itsellenne.

"Nyt kun kesä mennyt on, syksy saapuu, meidätkin erottaen", näin sanotaan yhdessä iskelmässä. Näin myös meidän, arvoisat KTL tiedottaa lehden lukijat, suhteemme kanssa tulee käymään.

Olen omalla 17 vuoden ammattiyhdistysurallani saanut tutustua mitä erilaisimpiin henkilöihin, toisiin enemmän ja toisiin vähemmän. Osasta aktiivisesti toiminnassa olevista henkilöistä on tullut läheisiä, kuten myös henkilöistä, jotka oman aktiivisuutensa jo eläköitymisen tai työpaikanvaihdon myötä jättäneet. Toivottavasti tällainen läheisyys tulee jatkossakin säilymään, vaikka toiminnasta pois jääinkin. On myös edesmenneitä, heitä lämmöllä muistan. On kylläkin sanonta, kun on poissa silmistä, on poissa mielestä.

Tähän loppuun sopii lauselmia, jonka useasti olen eri yhteyksissä sanonut. Kun riemun muistaa, niin tuskan kestää.

Toivotan teille kaikille oikein hyvää syksyä ja loppuvuotta, pidetään toisistamme ja itsestämme huolta.

Kuva: Eila Palojärvi

Katsaus edunvalvontaan

Teksti: JARI LEHDONKIVI, KTL RY 1. VARAPUHEENJOHTAJA / Kuva: EILA PALOJÄRVI

Syksy on odottava edunvalvonnan osalta. Antaako teknologiateollisuus sävelen tuleviin sopimuspöytiin.

Nyt syyskuun alussa on hiljaista sopimusneuvotteluiden osalta. Teknologiateollisuuden sopimus päättyy lokakuun loppuun. Venyykö neuvottelutuloksen ratkaisu miten pitkälle? Sopimus antaa sävelen myös muihin sopimuspöytiin, vaikka jokaisessa tehdään omat sopimukset. Työntekijöiden tahto on, että turhauttavat kilpailukykyminuutit poistuvat korkoineen. Sanoma on saavuttanut myös neuvottelijat. Lomarahaleikkaukset jättivät pahan mielen syvälle muistiin niille, keitä ne koskivat. Tulevan sopimuksen pitää antaa hyvää tuon jäljen korjaamiseen.

Muistutus kaikille jäsenillemme, että paikallinen toiminta pitää olla hereillä. Herätä se toimintaan, jos tuntuu uinuvan. Pidetään hyvää huolta nykyisistä jäsenistä ja yhdessä toimien hankitaan uusia jäseniä. Työpaikoilla on varmasti järjestäytymättömiä ja henkilöitä keiden neuvottelu-oikeudet eivät ole kunnossa. Vain liittymällä jäseneksi voimme vaikuttaa.

KTL:n edustajakokous on 28.–29.9.2019. Kokouksessa valitaan uusi puheenjohtaja ja uusi hallitus nelivuotiskaudeksi. Hallituksen tulevalla työlistalla on laatia ohjelma tammikuussa 18–20.1.2020 järjestettävään koulutus- ja neuvottelupäiväristeilyyn. Tähän pääsee mukaan paikallisyhdistyksien kautta ja kiintiöissä. Sivuilta www.ktlry.fi löydät oman paikallisyhdistyksesi.

Näkymiä syyskuun alussa

Luostotunturi kuvattuna mökkirannasta

Lomalla viimeinkin

Teksti ja kuvat: TIMO MATTILA

Tämän vuoden loman olin ajoittanut elokuun loppuun ja syyskuun alkuun. Ennen lomaa teki mieli jo laulaa ”lomalla viimeinkin”, Raappanan Kran turismon mukaan. Olimme varanneet loma-mökin Luostolta. Maanantaina loman ensimmäisenä päivänä aloitimme matkamme kohti Lappia. Välietappina oli Pohjoisen valkea kaupunki Oulu. Yövyimme keskustan hotellissa ja nautimme loman alkamisesta.

Aamulla oli tarkoitus käydä Oulun torilla ja kauppahallissa, mutta kauppahalli oli suljettu ja lähitienoo työmaa-alueena, joten jatkoimme suoraan matkaa Kemin ja Rovaniemen kautta Luostolle. Pysähdyimme Koivun Rieskapaikassa pakollisella kahvitauolla sekä hankkimassa evääksi peruna- ja ohrarieskoja. Rovaniemellä pysähdyimme ruokaostoksille ja jatkoimme Vikajärvelle, josta ostimme tuoretta savulohta. Tämän jälkeen jatkoimme potkuriparkkiin kala-keitolle ja hillaräiskäleille.

Tiistaina illansuussa saavuimme Luostolle. Majoittauduttuamme menin laiturille virvelöimään ja onkimaan. Ahvenia tulikin hyvin ja savustin ne, joten saimme makoisia savuahvenia. Päivät menivät kalastaessa, hiukan marjoja keräillen lähinnä mustikoita, jotka olivat juuri kypsymässä.

Teimme yhtenä päivänä päivämatkan Pyhätunturille ja tutustuimme Pyhä-Luoston kansallispuiston Luontokeskus Naavaan. Siellä on esillä tietoa Lapin eläimistöstä ja kasvistosta. Toisena päivänä

kävimme Sodankylässä kaupassa ja nautimme pizzat a’la Riesto:ssa, siellä on taiteilija Veikko Alarieston tauluja nähtävillä. Hänen tauluisaan on hyvin esillä lapin maisemat niin kesällä kuin talvella.

Reilun viikon Luoston vierailun jälkeen lähdimme takaisin Kuusamon ja Kuopion kautta. Pysähdyimme yöpymään Sotkamossa. Nautimme hotellin Kippo-ravintolassa paikallisista antimista tehdyn päivällisen.

Ametistikaivos

Lähellä Luostoa sijaitsevalla Lampivaaralla on ametistikaivos, jonne teimme patikkamatkan. Ametistikaivoksen yhteydessä on laavu makkaroiden paistamista ja muiden eväiden nautiskelua varten. Paikalla on myös kaivoksen kahvio, josta sai pientä purtavaa ja kahvia. Lampivaaran ametistikaivos on Euroopan ainoa toimiva ametistikaivos. Ametisti on violetti korukivenä käytetty kvartsin muunnos. Värisävy vaihtelee vaaleanvioletista tumman violettiin. Lampivaaran kaivokseen pääsee itse kaivamaan oman ametistinsa. Pääsy kaivokseen on mahdollista kerran tunnissa oppaan opastuksella. Mukaan saa ottaa sellaisen ametistin, mikä mahtuu yhteen kouraan. Ametistin sanotaan tuottavan onnea löytäjälleen. Kreikkalaiset uskoivat, että ametisti suojaa päihtymykseltä. He pitivät sitä yllään ja tekivät siitä juoma-astioita.

Potkuripaikan Martta potkurin kanssa

Ametistikaivoksen portti

Pyhä-Luoston kansallispuisto

Luosto sijaitsee Pyhä-Luosto kansallispuistossa. Pyhälle oli perustettu kansallispuisto jo 1938, mutta yhtenäinen Pyhä-Luoston kansallispuisto perustettiin 2005. Pyhä-Luoston kansallispuisto sijaitsee Sodankylän ja Pelkosenniemen kunnissa sekä Kemijärven kaupungissa. Pyhä-Luoston tunturit ovat Suomen eteläisimmät suurtunturit. Pyhätunturilla on monta tunturin huippua: Kultakero, Ukonhattu, Noitatunturi, Laakakero ja Peurakero. Kemijärvi-Pyhätunturi-Sodankyläntien itäpuolella on vielä Pyhäjärven rannassa Soutaja. Näistä tunnetuin on Kultakero, jossa on laskettelurinteet. Noitatunturi on korkein, sen huippu kohoaa 540 metrin korkeuteen merenpinnasta. Pyhätunturin ja Luostotunturin välissä ovat: Huttutunturi, Kapusta, Latvavaara ja Lampivaara. Luostotunturi jakautuu osiin: ne ovat Pikku-Luosto, Ukko-Luosto, Keski-Luosto ja Yli-Luosto. Ukko-Luoston huippu kohoaa 514 m meren pinnasta. Laskettelukukukset Pyhätunturilla ja Luostotunturilla sekä Soutajan alue on sijoitettu kansallispuiston ulkopuolelle. Kansallispuistossa on tunturien lisäksi laajoja vanhoja metsäalueita ja runsaasti suoalueita.

Luonto on lähellä

Tunturien rinteet ovat suurelta osin vaikeakulkuista kivikkoa ns. piirunpeltoa. Mannerjäätikkö on muokannut tunturit ja kasannut sen kivet kivikoiksi. Luostolla mökit on sijoitettu luontevasti ja luontoon sulautuvaksi. Luonto on lähellä mökkiä. Mökin pihapiirissä tallustelivat porot, niitä näkyi monissa paikoissa. Mökkilammella näkyi joutsenpariskunta yhden poikasen kanssa. Lammella kävivät vierailulla myös sinisorsat ja tavit. Pihapiirissä vilisti kodan vieressä kärppä etsien myyriä tai sopuleita ravinnoiksi. Västaräkit keikuttelivat pyrstöjään rantakivikolla etsien hyönteisiä ennen muuttomatkaa etelään. Viimeisenä iltana ukkometso säikähti minua, kun laituri kolahti uimaan mennessä. Metso oli arviolta 50 m päässä mökistä. Kuukkeleita kävi ainoastaan yhtenä iltana mökillä. Se on todella hyvän mielen tuoja, kun se liihottelee puusta toiseen.

Tunturien rinteillä ja vaaroilla näkyy luonnon omat bonsaipuut. Mänty on kestävin Suomen puulajeista ja se kasvaa korkeimmalla tunturien rinteillä. Puut ovat siellä hidaskasvuisia ja säiden armoilla. Lappi antaa kävijälle nautinnollisia kokemuksia luonnosta. Luonto tulee jo suoraan mökin pihapiiriin. Siellä ihminen rauhoittuu kiivaan työtahdin vastapainona. Pääasiana lomalla on irrottautua normaali-arjesta ja ladata akkuja talvea varten.

Pelastusvene Luukas, Lappeenranta.

Kalustonhuolto

– pelastuslaitosten näkymätön mutta kriittinen toiminto

Teksti: JUKKA VALTOAHO

Harvalla meistä on omistuksessaan huoltovapaita autoja tai veneitä eikä sellaisia ole vielä ollut tarjolla myöskään pelastuslaitoksille. Vian ilmetessä pelastusajoneuvo ei voi odottaa paria viikkoa käyttökelvottomana merkkihuoltoon pääsyä, vaan se on korjattava mitä pikimmin ennen kuin tulee vastaan pelastustehtävä, jossa autoa kiipeästi kaivattaisiin.

Tässä jutussa esitellään, kuinka pyörät pidetään pyörimässä Etelä-Karjalan pelastuslaitoksessa.

Hajautettu kunnossapito-organisaatio

Etelä-Karjalan pelastuslaitoksen palveluksessa on kalustoesimies, kuusi vakinaista ja yksi määräaikainen kalustonhoitaja. Vakinaisista kalustonhoitajista viisi työskentelee maalaiskuntien paloasemilla ja koska he ovat myös ryhmänjohtajia työpaikkakuntiansa sopimuspalokunnissa, niin he ovat virka-aikoina myös välittömässä hälytysvalmiudessa. Tällainen hajautettu kaluston huoltomalli on osoittautunut toimivaksi, koska pienemmät huollot voidaan tehdä heti paikan päällä viemättä kalustoa pois hälytysvalmiudesta.

Esimerkiksi Parikkalan kunnassa on kolme toimivaa sopimuspalokuntaa, joista lähimmältäkin paloasemalta olisi matkaa Lappeenrannan keskuspaloaseman korjaamolle 97 km. Vaikka itse varaosa pitäisikin noutaa Lappeenrannasta, niin senkin voi usein tuoda siellä muissa virkatehtävissä poikennut palomestari tai palotarkastaja.

Vaativimmat huollot tehdään pääasiassa sitten joko keskuskorjaamolla, ajoneuvoalustan merkkihuollossa tai koritehtaalla. Jos esimerkiksi Lappeenrannan tai Imatran nostolava-autojen nostintekniikassa on ongelmia, on yleensä edessä retki Tampereelle. Tätä kirjoitusta tehtäessä on Lappeenrannan nostolava-auto ollut yli kuukauden Tampereella lakisäätöisessä henkilönostimen kymmenvuotishuollossa, jossa nostinlaite irrotetaan ajoneuvosta ja puretaan osiin. Hälytysvalmiuden osalta jommankumman poissaolo merkitsee sitä, että jäljelle jäävä nostolava-auto sijoitetaan Joutsenon paloasemalle eli Lappeenrannan ja Imatran puoliväliin.

Pelastuslaitoksella on ollut jo muutaman vuoden ajan huoltosopimus erään raskasajoneuvovalmistajan kanssa. Suurin osa Etelä-Karjalan raskaista pelastusajoneuvoista edustaa kyseistä merkkiä.

Mukana kaluston koko elinkaareissa

Kalustoesimies Matti Oikonen on ollut Etelä-Karjalan pelastuslaitoksen palveluksessa koko sen olemassaolon ajan eli vuoden 2004 alusta saakka. Sitä ennen hän ehti olla muutamien vuoden Lappeenrannan kaupungin palolaitoksen leivissä vastaavissa tehtävissä.

Oikkosen tehtäväkuva on paljon laajempi kuin virkanimike antaa ymmärtää. Hän on kuvioissa mukana jo siinä vaiheessa, kun autoja, öljyntorjunta-aluksia, pelastusveneitä, mönkijöitä, kontteja, peräkärriä tai vaikkapa siirrettäviä varavoimakoneita aletaan vasta suunnitella hankittavaksi. Oikonen on lisäksi laatinut hankintojen kilpailutuksia varten vertailutaulukkoja erityyppiselle kalustolle.

Kaikissa pelastuslaitoksissa yksittäinen autohankinta aiheuttaa yleensä ketjureaktion: Asema A saa uuden auton, jolloin asema B saa A:n entisen ja asema C saa B:n entisen. Tällaisessa tapauksessa asema C:n entinen auto laitettaisiin Etelä-Karjalassa lähes poikkeuksetta poistoon eli julkiseen huutokauppaan, jonka myyntijärjestelyistä kalustoesimies Oikonen on myös vastannut. Vanhatkin vesisäiliöllä ja toimivalla pumpulla varustetut autot menevät helposti kaupaksi ja saavat vielä uuden uran vaikkapa kiinteistöhuoltoyritysten pihanpesuautoina.

Mitä vanhempaa kalusto on, sitä enemmän joudutaan käyttämään tarveharkintaa: Saadaanko kalliilla huollolla lisättyä riittävästi käyttöikää vai lasketaanko se vain tekohengitykseksi, onko huollon hinta prosentuaalisesti kohtuuton suhteessa uushankintaan tai tarvitseeko kyseistä kalustoa ylipäänsä korvata. Tällaisissa tilanteissa kalustoesimies käy keskustelua mm. kalustoa käyttävän palokunnan, pelastuspäällikön ja toimialueiden palopäälliköiden kanssa.

Suunnitelmallisuus vs. force majeure

Pienimmilläänkin pelastuslaitoksilla on niin paljon kalustoa, että sen hallinnointiin on pakko olla tietoteknisiä apuvälineitä. Etelä-Karjalassa ollaan parasta aikaa siirtymässä pois vanhasta ja ei-niin-helpokäyttöisestä sovelluksesta mobiiliin pilvipalveluun, jolla tulee olemaan myös aiempaa huomattavasti laajempi käyttäjäkunta. Työkaluksi riittää jatkossa oma työkalunne. Ajoneuvo- ja kalustokohtaiset vikailmoitukset voidaan myös tehdä em. mobiilisovelluksella.

Ajoneuvojen katsastuksiin ja määräaikaishuoltoihin on aina pitänyt suunnitella joustavasti porrastetut ajankohdat, koska näin pyritään minimoimaan operatiiviselle valmiudelle koitua haitta. Niin sanottu kausiluonteinen kalusto kuten esim. veneet ja moottorikelkat huolletaan luonnollisesti aina varastointikaudella ennen käyttökäyttöä.

Joskus asiat eivät kuitenkaan mene suunnitellusti. Jos ammatipalokunnan sammutusautosta hajoaa vaikkapa vaihdelaatikko, menee sen korjaaminen tai uusiminen kaiken muun huoltotoiminnan

Kalustoesimies Matti Oikonen

edelle. Etelä-Karjalan pelastuslaitoksella ei ole tällaisia poikkeustilanteita varten erillistä varakalustoa, vaan edellä kuvatussa tilanteessa jonkin kaupunkisopimuspalokunnan käytössä oleva sammutusauto siirretään huollon ajaksi ammattipalokunnan käyttöön.

Samanlaista improvisaatiota joudutaan harrastamaan tilanteissa, joissa aiemmin esiteltyyn autojen siirtoketjuun ajateltu ajoneuvo vahingoittuukin liikenneonnettomuudessa korjauskelvottomaksi. Tällöin jo tilattu uusi auto ei välttämättä menekään sille alun perin suunniteltuun osoitteeseen. Viisi vuotta uutta autoa odottaneessa palokunnassa ei tällaista uutista tietenkään oteta hurraa-huudoin vastaan ja pettymyksen nieleminen ottaakin yleensä oman aikansa.

Merkittävä osuus pelastuslaitosten käyttömenoista

Pelastuslaitosten kalustoinvestoinnit saavat helposti näkyvyyttä, mutta harvemmin tullaan ajatelleeksi kunnossapidon osuutta käyttömenoista. Pimennossa olo on vaikuttaa mm. se, että huollon ja kunnossapidon yksittäiset ostolaskut ovat pääasiassa kympejä tai satasia. Helposti jää huomaamatta, että tällaisia laskuja syntyy päivittäin ja kaikkialla maakunnassa. Rinnastus pienistä puroista kasvavaan suureen jokeen pätee erinomaisen hyvin tähän tehtäväalueeseen.

Tekniikan päivittäminen – suorituskykyä lisää kustannustehokkaasti

Aina ei ole välttämätöntä ostaa uusinta uutta, vaan entisen ehottaminen riittää mainiosti. Hyvän esimerkkinä mainittakoon jo iäkäämpien pelastusajoneuvojen kiinteiden työvalaisimien päivittäminen led-tekniikkaan. Vaikka työhön kuuluu joskus hieman hankalaho sähköjohtojen pujottaminen piiloon auton korirakenteisiin, niin se maksaa vaivan: valoteho kasvaa, valaisimien käyttöikä pitee ja autoa kuormittava sähköntuottotarve laskee.

KTL:n talouspäälikkö Jouko Tervonen

– yhdistystaloutta realismilla

Teksti ja kuvat: EILA PALOJÄRVI

Haastattelin talouspäälikkö Jouko Tervosta KTL tiedotaa -lehteen 3/2004. Nyt on mielenkiintoista kuulla, onko mitään muuttunut 15 vuoden aikana. Itsestäni tuntuu, että vuodet ovat kummallisesti lyhentyneet.

Mikä on ammatti- ja koulutustaustasi omassa työssäsi Turussa, oletko opiskellut työn ohessa? Onko tehtäväkuva pysynyt sama kuin aloittaessasi KTL:ssä?

Työpaikkani on FÖLI – Turun seudun joukkoliikenne ja työskenteleminen joukkoliikennesuunnittelijana. Työnantaja on Turun kaupunki, vaikka järjestämme joukkoliikennettä seudullisesti kuuden kunnan alueen toimivaltaisena viranomaisena. Koulutustaustani on laskentatoimen yo-merkonomi, jonka tutkinnon suoritin työn ohessa. Tuota suorittaessani olin Turun kaupungin liikennelaitoksella linja-autonkuljettajana. Tehtäväkuvani ei ole pysynyt samana KTL:ssä toimintani aikana. Liiton talouspäälikkönä vuonna 2001 aloittaessani olin liikennelaitoksella työvuorosuunnittelussa sekä muissa liikenteenhoidon taustatehtävissä, vaikka nimikkeenä oli edelleenkin linja-autonkuljettaja. Vuonna 2005 siirryin silloisen Turun kaupungin

joukkoliikennetoimiston palvelukseen suunnittelijaksi. Joukkoliikennelain vuoden 2009 muutoksen seurauksena joukkoliikennetoimistosta muodostui Turun kaupungin organisaatioon kuuluva Seudullinen joukkoliikenne. Työtehtäväni koulutustausta on siis syntynyt käytännön työtehtävien ja laskentatoimen koulutuksen perusteella.

Onko ay-kokemusta on vuosien aikana kertynyt? Sähköiset palvelut ja talousohjelmat sekä muu viestintä? Onko kirjanpitolainsäädännössä tullut paljon muutoksia? Olisiko jotain parannettavaa tai työtä helpottavaa? Ovatko aikataulut kohtuullisia raportteihin?

Ay-kokemusta minulle on kertynyt jo 1990-luvun alkupuolelta saakka silloisen KTV:n (nykyisin JHL) paikallisen ammattiosaston hallituksen jäsenenä ollessani. Kun liityin KTL:n jäseneksi vuoden 1999 lopulla, olin aluksi seuraavan vuoden ihan rivijäsenenä. Vuodesta 2001 alkaen olenkin sitten hoitanut liiton talouspäälikön tointa ja paikallisyhdistyksemme taloudenhoitajan pestiä. Olen hoitanut myös parin muun KTL:n paikallisyhdistyksen taloutta muuttaman viime vuoden ajan. Tuoreimpana lisänä on Tekniikka ja Terveys KTN Turku ry:n talouden pyörittäminen.

Taloushallinnon ohjelmat ovat olleet ihan alusta asti tietokoneella, eli kirjanpito, laskutus ja palkanmaksu ovat hoituneet ”sähköisesti”. Kuluneiden 19 vuoden aikana on kyllä tullut lisää taloushallintoon liittyviä sähköisiä palveluita, viimeisimpänä kansallinen tulorekisteri. Tulorekisterin myötä palkkahallinnon tietojen välittäminen niiden käyttäjille on helpottunut. Järjestelmä otettiin käyttöön kuluven vuoden alusta. Jokainen voi tulorekisteristä käydä katsomassa omia palkkatietojaan kirjautumalla omilla pankkitunnuksillaan rekisterin sivuille.

Kirjanpitolainsäädäntö muuttuu välillä ja muutoksia pitää seurata pysyäkseen ajan tasalla ja tuottaakseen oikeanlaisia raportteja. Kirjanpidon virallinen raporttihan on tilinpäätös. Ei tule mieleen mitään parannettavaa ja työtä helpottavia järjestelmiä on tullut, kuten edellä totesin. Minusta liitolla aikataulut raportteihin ovat kohtuulliset.

Mikä on mielestäsi tärkeintä KTL:n talouspäällikön tehtävässä? Sääntöuudistuksia on ehtinyt olla ja paljon kokouksia eri tasolla ja tahoilla. Onko edustajakokous kerran vuodessa kirjanpidollisesti paras vaihtoehto?

KTL:n talouspäällikön on nykyisin tärkeintä seurata jäsenmaksutulojen kehittymistä suhteessa liiton rahojen käyttöön. Itse näkisin toiminnan lähtökohdaksi sen, että toimitaan niillä resursseilla, jotka jäsenmäärä mahdollistaa. Olemme minun kaudellani tähän asti pystyneet kattamaan liiton menot jäsenmaksutuloilla. Useamman vuoden ajan jatkunut normaalia jäsenmaksua maksavien jäsenten lukumäärän vähentyminen vaikuttaa luonnollisesti kertyvän jäsenmaksutulon määrään. Kevällä hallinnon seminaarissa linjattiin tulevan nelivuotiskauden taloutta hieman edellä mainitsemastani poiketen. Edustajakokous tuon linjauksen on lopullisesti päättänyt syyskuussa ennen tämän haastattelun julkaisua.

Liiton sääntöjä on muutettu ja päivitetty muutamia kertoja kuluneiden vuosien aikana. Viimeisin muutos sääntöihin hyväksyttiin toukokuussa täällä Turussa pidetyssä ylimääräisessä edustajakokouksessa. Olen ollut mukana sääntöjä pohtimassa jo muutamissa muutoksissa. Niiden muutosten tiimoilta on kokouksia ollut. Liiton hallituksen ja työvaliokunnan kokousten lisäksi minulle tulee kokouksia työttömyyskassamme taholta, kun olen JATTK-työttömyyskassan hallituksessa mukana joko varsinaisen jäsenenä tai varajäsenenä. Työttömyyskassan hallituksen jäsenyyden osalta meillä on keskusliitto KTK:ssa tietty kiertojärjestys. KTK:n puitteissa minulla oli aiemmin kokouksia talousasioiden osalta, mutta nykyisin niitä ei juurikaan ole. Olen useampana viime vuotena osallistunut sekä KTK:n että KTN:n edustajakokouksiin, joita pidetään kerran vuodessa yleensä marraskuussa. Minut on myös useamman kerran valittu noihin kokouksiin puheenjohtajaksi.

KTL:n vuosittainen edustajakokous ei kirjanpidollisesti ole lainkaan huono. Jos puhtaasti kirjanpitoa ajatellaan, niin se pitää lain mukaan tehdä vuoden ajanjaksoissa. Yleinen tapa yhdistystoiminnassa on pitää kalenterivuotta tilivuotena, mutta muitakin mahdollisuuksia on tilikaudelle. Vuosittainen edustajakokous on siinä mielessä hyvä, että edellisen tilikauden osalta vastuullisille myönnetään yleensä vastuuvapaus. Tämä on minusta hyvä käytäntö varsinkin niille henkilöille, jotka siirtyvät pois liiton hallituksesta. Aikaisemmin henkilö on voinut olla lähes kaksi vuotta poissa toiminnasta ennen kuin on saanut vastuuvapauden hallitustyöskentelystään. Omalta osaltani vuosittainen edustajakokous antaa mahdollisuuden laatia seuraavan vuoden budjettia realistisemman tiedon varassa. Tosin joka neljäs vuosi pitää hahmotella taloussuunnitelmaa edessä olevalle nelivuotiskaudelle, mutta aina vuosittain päätetään budjetista. Tällöin on mahdollista tehdä tarvittavia korjauksia.

Täsmällisyydestä olet saanut aikaisemminkin kiitosta, onko vielä kehitettävää? Saatko tarvitsemasi tiedot helposti ja ajallaan esim. jäsenmaksutulot ja matkalaskut? Miltä kausi 2020-2023 näyttää ja miten toiminnan suhteuttaminen sujuu (vrt. jäsenmaksutulojen kehitys, jäsenhankinta, sääntöuudistus, toimenkuvat) kadottamatta jäseniä säästämisillä? Mistä säästäisit, jos olisit yksin päättämässä?

No jäsenmaksutuloista saan noin joka toinen kuukausi KTK:sta raportin tehdystä varojenjaosta. Nuo jäsenmaksutulot ovat sitten parin päivän päästä liiton tilillä käytettävissä. Tosin jaettavissa olevat jäsenmaksut riippuvat jäsenten työnantajien toimittamista selvityksistä. Niitä työnantajat sitten toimittavat KTK:lle vaihtelevasti, kuitenkin periaatteessa ainakin neljännesvuosittain. Tähän asiaan me emme pysty vaikuttamaan. Liiton matkalaskut saan pääsääntöisesti hyvin, mutta niiden saamisessa olisi kyllä toivomisen varaa.

Kuten jo aiemmin mainitsin, niin kausi 2020 – 2023 tulee olemaan aiemmista poikkeava. Jäsenmäärän kehitys näyttää huonolta, kun jäsenmäärä vähenee. Jos kehitys jatkuu koko tulevan kauden samanlaisena eli joka vuosi liitosta poistuu normaalia jäsenmaksua maksavia jäseniä, niin kauden loppupuolella voidaan joutua miettimään tosissaan kulujen karsintaa. Edustajakokoukselle on annettu ehdotus alijäämäisestä nelivuotiskaudesta, mikä on poikkeuksellista. Aikaisemmin neljän vuoden taloussuunnitelmat on laadittu hieman ylijäämäiseksi. Hallinnon seminaarissa laadittu nelivuotissuunnitelma sisältää hankkeita, joilla pyritään saamaan jäsenkehitys käännettyä kasvu-uralle. Tällöin lisätty panostus voisi saada myös jäsenmaksutuloja lisääntymään. Miten tässä käy, nähdään tulevina vuosina.

Jos yksin päättäisin tämän hetken säästöistä, olisin sääntöuudistuksessa puuttunut liiton hallituksen jäsenmäärään. Liitollamme on suhteellisen monijäseninen hallitus jäsenkunnan kokoon verraten. Olen myös kuullut sellaista, että yhdistyksissä on vaikeuksia löytää toiminnalle jatkajia nykyisten jäädessä pois mm. eläköitymisen johdosta. Tämä saattaa automaattisesti pienentää liiton hallituksen jäsenten lukumäärää. Haastattelua luettaessa tähän on saatu selvyttä laajennetun edustajakokouksen päätösten myötä. Jos yksin päättäisin, niin toinen säästökohde olisi painetusta lehdestä luopuminen. En perustele tätä sillä, että lehti olisi jotenkin huono, vaan sillä, että siihen juttujen saaminen tuntuu olevan työstä. Artikkeleiden kirjoittajia ei oikein tahdo löytyä ja lehden sisällön kokoon saaminen on ollut välillä vaikeaa.

Mitä harrastat vai jääkö aikaa? Millaisia tulevaisuudensuunnitelmia ja aikeita sinulla on seuraaville vuosille?

No onhan tämä ay-toiminta niin valtakunnallisesti kuin paikallisesti eräänlaista harrastustoimintaa. Näiden lisäksi minulla on ollut Tepsin jääkiekko-otteluiden kausikortti ja syksyllä alkaa kymmenes kausi B1-katsomon 6. rivillä. Runkosarjassa on kaikkiaan 30 kotiottelua, joten kyllä siinä katsottavaa riittää. Tosin toisinaan nämä liiton hommat osuvat päällekkäin kiekkomatsin kanssa, jolloin ei ihan tuota 30 ottelua tule nähdä.

Tulevaisuudensuunnitelmia ei minulla vielä sen kummempia ole, kun tuota työuraakin on vielä jäljellä riittävästi. KTL:n hommien suhteen pitää katsoa, miten niitä jaksaa tehdä. Liitto täyttää 75-vuotta joulukuussa 2021 ja kyllä varmaankin ne juhlat voisivat nähdä liiton talouspäällikkönä. Alkava nelivuotiskausi on tuolloin puolivälissä, vaikka sanotaanhan niin, ettei sota yhtä miestä kaipaa.

Syksyn saapuesssa

Teksti: BRITA SAHROS / Kuva: EILA PALOJÄRVI

Lehden ilmestyessä syksy on pyörähtänyt vauhdilla käyntiin. Säiden suhteen vaihteleva kesä ja lomat ovat takanapäin. Olemme taas palanneet työhön ja toimeen valmiina haasteisiin.

Nykyään työelämä on monimutkaista ja vaatii paljon voimavaroja. Akkuja on hyvä ladata erilaisten harrastusten, ystävien ja läheisten parissa. Kohdaltani olen jo kevään aikana lisännyt liikuntaa ja aion lisätä sitä koko ajan pikkuhiljaa. Aikaa vapautuu, kun nämä järjestötehtävät ovat jääneet taakse. Niin mieluisia ja antoisia kuin olivatkin, niin "aikansa on kaikella ja kaikella on aikansa."

Päivätyö tulee jatkumaan vielä tovin, joten jaksamista tarvitaan. Viimeisten vuosien aikana työelämässä on korostettu itseohjautuvuutta. Oman työn suunnittelu ja aikatauluttaminen ovat myös jaksamisen kannalta tärkeitä. Itseohjautuvuus korostuu erityisesti asian tuntijatehtävissä. Jäsenistöstämme iso osa työskentelee juuri näissä tehtävissä.

Itseohjautuvuuden ihanuutta

Mitä se itseohjautuvuus oikeasti tarkoittaa? Mitä se minulta edellyttää ja mitä ennen kaikkea johtamiselta?

Löysin Kauppalehdestä Sanna Sommersin artikkelin "Johda minua paremmin", artikkeli pohjautui Miia Savaspuroon kirjaan

"Itseohjautuvuus tuli työpaikoille, mutta kukaan ei kertonut, miten sellainen ollaan" (Alma Talent 2019) sekä hänen haastatteluunsa.

Miia Savaspuro oli alkanut pohtia itseohjautuvuutta, koska hän joululoman jälkeen oli kiukkuinen ja ärsyyntynyt pienistä asioista. Nopeasti hän kuitenkin tajusi todellisen syyn. Se liittyi lomaa edeltäneeseen työrupeamaan.

"Olin saanut paljon uusia työtehtäviä ja vastuuta. Halusin olla luottamuksen arvoinen, mutta en hahmottanut täsmälleen mitä minulta odotettiin enkä jotenkin osannut tai kehdannut kysyä. Näin kävi, vaikka olen aina tehnyt töitä itseohjautuvasti enkä edes viihtynyt hierarkkisesti johdetussa työssä. Oivalsin olevani sen ytimessä, miksi itsensä johtaminen on monille niin kuormittavaa."

Artikkelissa oli monia mielenkiintoisia näkökulmia itseohjautuvuuteen. Haastattelussa nousi esiin mm. kuinka itseohjautuvuudesta puhutaan ihannoivasti. Se ei kuitenkaan sovi kaikille ja vaatii myös johtamiselta paljon.

"Perimmäinen motiivi on tietysti raha. Päämääränä on saada toiminta virtaviivaisemmaksi ja uusia tuotteita tai palveluita nopeammin markkinoille. Parhaimmillaan näin käykin", sanoo Savaspuro. "Omaehtoisuus lisää motivaatiota ja saa ihmiset sitoutumaan työhönsä. Jos hyvin käy, työkuultuurin muutoksessa kaikki voittavat."

1

"Uskalla kysyä, jos et tiedä mitä sinulta odotetaan. Itseään voi johtaa parhaiten, kun tavoite on selkeä."

2

"Älä tavoittele täydellisyyttä. Aina voisi tehdä enemmän ja paremmin, mutta opettele näkemään mikä on riittävän hyvä."

5

"Opettele sanomaan ei oikeassa kohdassa. Liika suorittaminen uuvuttaa, joten laita tehtävät tärkeysjärjestykseen."

Lopuksi vielä artikkelin viisi vinkkiä, jotka on hyvä muistaa haastavassa ja alati muuttuvassa työelämässä.

Lähde: Kauppalehti, Optio 11/2019 6.6.2019.
Johda minua paremmin, teksti Sanna Sommers.

4

"Vaadi esimieheltä tukea, kun tarvitset sitä. Työntekijän jättäminen yksin on laiskaa johtamista."

3

"Selvitä rajat, joiden sisällä johdat omaa tekemistäsi. Mikä on kenenkin vastuulla, mitä ollaan ylipäättään tekemässä ja miksi."

...ja arjen kommunikaatio-ongelmat

Tarinalla on kuitenkin kääntöpuolensa. Mikäli ahdistuu ja väsyä itsensä johtamiseen, se tuntuu henkilökohtaiselta epäonnistumiselta. Näin käy helposti, mikäli työntekijä jätetään ilman selkeitä tavoitteita, tekemisen raameja ja ohjaavaa johtamista.

Itseohjautuvien organisaatioiden johtajien mielestä heidän tehtävänsä on tehdä itsensä tarpeettomiksi.

"Ei ole", sanoo Miia Savaspuro, "asia on juuri päinvastoin. Kun hierarkiat puretaan, johtamista tarvitaan enemmän."

"Palveleva johtaja ei jätä tiimiänsä jäseniä yksin ulapalle räpiköimään, vaan sparraa heitä heidän yksilöllisten ominaisuuksiensa mukaan. Yksi kaipaa rohkaisua ideoilleen, toinen muistutusta rajojen vetämisestä. "Kaikki tarvitsevat raamit tekemiselleen, vaikka niiden sisällä olisi miten suuri vapaus."

"Liian usein ajatellaan, että kyllähän aikuinen tämän nyt tietää, eikä sanota asioita ääneen. Paljon menee pieleen huonon kommunikaation takia."

Kuvakokoelma matkan varrelta

Teksti: PAAVO VIRKKUNEN

Matkaan lähdettiin perjantaina 16.8.2019 klo 15.00 Oulun Matka-
huollosta. Paavo toimi tilabussin kuljettajana. Auto oli vuokrattu Ou-
lun Auto Oy:stä. Reissuun mukaan lähtivät Hannele Gallenius, Arja
Pirkola, Aila Lamminkangas, Seija Tuominen, Aila Kytökangas, Irmeli
Kärenlampi ja Paavo Virkkunen.

Menomatalla pysähdyttiin jäätelön syöntiin Taivalkoskella.

Matka taittui mukavasti Pudasjärvelle puhesorinan ja tulevan
odotuksen merkeissä. Pudasjärvellä pysähdyimme ABC:lle nautti-
maan matkapäivällistä. Päivällisen jälkeen jatkoimme matkaa koh-
teena Kuusamo. Pian porukalla alkoi haluttamaan jäätelöä ja si-
tähän löytyi Taivalkosken ABC:ltä. Jäätelöt nautittuamme, mat-
kamme jatkui, hyvän tunnelman merkeissä Kuusamon City-Mar-
kettiin, josta kävimme ostamassa porukalla aamiaistarpeet kah-
delle seuraavalle päivälle.

Lähdössä Pikkukarhunkierrokselle.

Saavuttiin Rukalle.

Riippusilta Pikkukarhunkierroksella.

Myllykoskella Pikkukarhunkierroksella.

Koski Pikkukarhunkierroksella.

Koski Pikkukarhunkierroksella.

Joki/vuono Pikkukarhunkierroksella.

Jatkoimme matkaa Rukalle, missä majoituimme Ski-InnVillage huoneistoihin. Toisessa huoneistossa oli kolme makuuhuonetta, tupakeittiö, sauna- pesuhuone. Toinen huoneisto oli yhden huoneen ja saunaosasto sisältävä huoneisto. Majoittumisen jälkeen pidimme hallituksen kokouksen käsitellen syyskokoukselle valmistelevia asioita. Valmistelimme ja hyväksyimme vuoden 2020 talousarvion ja toimintasuunnitelman. Keskeytimme kokouksen ja päätimme jatkaa seuraavana päivänä, koska kello oli jo 23.00. Reippaimmat kävivät vielä saunomassa kokouksen jälkeen.

Aamupalaa nautimme yhdessä. Aamiaisen jälkeen valmistelimme lähtöä Pikkukarhunkierrokselle.

Ilma oli meille suosiollinen, aurinko pilkisti pilvenreunasta ja lämmintä oli 17 astetta.

Pääsimme lähtemään 10.45 autolla kohti Oulanka Luontokeskusta, josta oli lähtö patikoimaan Pikkukarhunkierrokselle. Patikoidessamme näimme ja koimme monenlaista. Matkalla oli paljon portaita ylös ja alas, riippusiltaja ylitettävänä neljä, maasto oli paikoin hyvin epätasaista ja haasteellista kulkea, juurakkoja, kiviä ja kaltevia pintoja. Näimme matkalla mm. koskia, vuonoja, puroja, vaaroja, erilaisia kelottuneita puita, erilaista kasvillisuutta ja poroja. Nautimme luonnon rauhasta, puhtaasta ilmasta ja hyvästä seurasta. Välillä pysähdyimme paistamaan nuotiopaikalle makkaraa, juomaan ja nauttimaan muista matkaeväistä. Kuljimme matkan rauhakseen nauttien auringon syleillessä meitä. Kierros kesti meiltä vain seitsemän tuntia. Kaikki olivat onnellisia ja raukeita kierroksen jälkeen.

Juurakkomaastoa Pikkukarhunkierroksella.

Makkaran paistoa Pikkukarhunkierroksella.

Luontoa ja riippusilta Pikkukarhunkierroksella.

Rappusia riitti Pikkukarhunkierroksella, tässä yhdet monista.

Pysähdys paluumatkalla Juustolassa.

Päästyämme takaisin majapaikkaan kävimme nauttimassa illallisen Scandic ravintolassa. Illallisen jälkeen olikin vuorossa venytystä, rentoutumista ja saunomista. Sunnuntaina hyvin nukutun yön jälkeen aamiaisen syötyämme jatkoimme hallituksen kokousta pari tuntia. Visioimme yhdistyksemme tulevaisuutta, haasteita ja niihin keinoja selviytyä. Mietimme myös keinoja, miten saada uusia jäseniä ja jäseniä yleensäkin kiinnostumaa yhdistyksestä ja sen toiminnasta. Antoisin kokouksen jälkeen pakkasimme tavarat ja lähdimme kotimatalle. Jätimme Rukan hyvillä mielin. Koimme, että reissu oli antoisaa niin materiaalisesti kuin jokaiselle meistä mukana olijoista myös henkisesti ja fyysisesti voimaannuttava.

Paluumatkalla pysähdyimme vielä Pudasjärvellä syömään ja Kylmäsen myymälästä kylmäsavuporonihaa ja muita herkkuja ostamaan. Juustolassa kävimme myös leipäjuuston ostossa. Muistimme matkalla pyöreitä täyttäneitä merkkipäiväsankareita litalan aaltomajloilla. Oulussa olimme vähän jälkeen klo 17.00.

Suosittelimme Rukan luontoa ja Pikkukarhunkierrosta kaikille. Pikkukarhunkierros on matkaltaan 12 km, voi kiertää myös pidemmän karhunkierroksen 60 km, siinä vierähtää useampi päivä.

Jyväskylän Tilaaja/Tuottaja problematiikkaa

TIMO MATTILA

Tilattiin leikkipuisto linnunpesäkeinulla:

Suunnitelma

Linnunpesäkeinu

Saatiin:

Sorsanpesä

Taitelijan pesiä puihin

Valmis puisto:

Leikkipaikka valmiina linnunpesäkeinulla

Mannisenmäen puiston rakentaminen aloitettiin keväällä 2018. Alueella huomattiin sorsanpesä aivan tulevan käytävän ja leikkipaikan vieressä. Emosorsa oli hautomassa munia pesässä. Sorsaemo tottui rakentajiin ja kaivinkone kaivoi leikkipaikan kerroksia muutama metrin päässä. Myöhemmin emo oli jonain viikonloppuna johdattanut poikasensa lähijärvelle.

Leikkipaikka pimeällä

Kaunis kiitos

Teksti: BRITA SAHROS / Kuvat: EILA PALOJÄRVI

Muutokset työssä ja toimintaympäristöissä ovat tulleet jäädäkseen. Se vaatii myös edunvalvojilta uusia ajatuksia ja uusia toimintatapoja. Toivon työn jatkajille intoa ja sitoutumista toiminnan kehittämiseen ja uudistamiseen. Järjestöissä aktiivisesti toiminen antaa eväitä itsensä kehittämiseen sekä myös virkistytymiseen erilaisten tapahtumien merkeissä.

Kiitän kaikkia hyvästä yhteistyöstä ja toivotan jatkajille intoa ja jaksamista tärkeiden asioiden parissa.

Tekniikan ja Erityisalojen Ammattilaiset KTL ry
(entinen Kuntien Teknisten liitto KTL ry), jäseneksi 1.2.1990.

Yhdistykseni on ollut Pääkaupunkiseudun yhdistys 1.2.1990 alkaen ja sen jäsenenä jatkan edelleen. Olen toiminut yhdistyksen hallituksessa 1995 alkaen ja puheenjohtajana 2006–2015 sekä yhdistyksen varapuheenjohtaja 2016–2018.

Liiton hallituksessa ja KTL:n toisena varapuheenjohtajana olen toiminut vuodesta 2003 ja jatkan syyskuun 2019 loppuun.

Ruokaruno vuosien takaa

TERTTU MAJAMÄKI

Töissä kahvitunnilla muistelimme vanhoja sananlaskuja ja eräälle tuli mieleen lähes 90 vuoden takainen ruokaruno, mikä on vieläkin varsin ajankohtainen.

Hänen rakas anoppinsa oli oppinut tämän runon koulussa 1930-luvulla, aikana, jolloin piti ulkoa opetella kaikenlaista. Ja hyvin se oli hänen mieleensä jäänyt, runon alkuperäisestä kirjoittajasta ei ole tietoa.

Tämän opin kun muistaisimme näinä kiireisinä aikoina!

*"Kätes pese edellä, saippualla ja vedellä.
Aikaa itsellesi suo, kun sä astut pöydän luo.*

*Älä ahmi, tyynnä syö, huolta vaatii joka työ
Ruualla ällös revi suuta, ei se lautaseltas muuta.*

*Pala suuhun sopiva pistä, pure huolella,
ett' on ihka hieno se, sitten vasta nielaise.*

*Pure huulin suljetuin, ettet maiskuttele suin,
niin kuin pienet porsasnassut, joiden tavat on niin hassut.*

*Täynnä suu et haastaa saa, ensin vaiti hienontaa.
Vihdoin niellä täytyy pala, sitten kertomukses ala.*

*Jos juot joka palalle, puremistas haittaa se.
Syötyäs juo viimeiseksi, suun ja kaulan huuhteheksi"*

Hyvää, kiireetöntä ja makoista syksyn jatkoa kaikille!

Kuva: Eila Palojärvi

Sanahaku

Laatija: Pirjetta Sipiläinen-Salo

Etsi annetut sanat ruudukosta

S	R	A	H	A	B	E	T	O	N	O	I	N	T	I
H	A	M	E	S	T	A	R	I	A	I	C	T	R	S
O	S	K	T	K	I	N	K	B	Ö	K	R	K	H	K
R	J	E	K	T	H	T	I	Y	Ö	L	I	S	Ä	T
T	H	S	O	E	A	K	T	A	V	A	K	A	U	S
O	L	Ä	S	I	L	I	N	O	V	H	V	J	L	O
N	U	L	E	V	L	A	P	S	U	A	T	H	U	P
O	Ä	O	K	Y	I	T	H	E	L	E	E	P	K	I
M	A	M	M	A	T	T	I	L	A	I	S	E	T	M
I	A	A	P	U	U	T	A	R	H	U	R	I	O	U
Y	D	K	L	E	S	I	M	I	E	S	S	T	T	K
A	K	O	K	K	I	L	T	K	T	A	L	O	U	S
A	S	S	K	L	S	U	T	O	R	O	K	N	H	E
R	H	I	I	U	A	P	E	R	E	H	T	Y	Ä	T
U	R	U	A	N	J	P	A	N	O	A	Y	Y	Y	J

AIKA
AKAVA
AMMATTILAISET
ASIA
ATK
AVAINA
BETONOINTI
ESIMIES
HALLITUS
HORTONOMI
ICT

JHL
JUKO
JYTY
KELA
KESÄLOMA
KOKKI
KOROTUS
KRI
KTK
KTL
KTN
KULU

KUNTA
KVTES
LEHTI
LISÄ
MESTARI
NAURU
PALKKA
PANO
PEREHTYÄ
PUHTAUSPALVELU
PUUTARHURI
RAHA

SAK
SKT
SOPIMUKSET
STTK
TAITO
TALOUS
TEHO
TULOS
URA
YKSIN
YLITYÖ
YÖLISÄ

Kuva: Eila Palojärvi

Kuva: Eila Palojärvi

Kuva: Eila Palojärvi

Kuva: Eila Palojärvi

Kuva: Eila Palojärvi

Sääntömääräinen syyskokous

Aika: 31.10.2019 klo 18:00

Paikka: Sokos Hotelli Lakeus Seinäjoki, Torikatu 2, Seinäjoki
Kokouksessa käsitellään sääntöjen määrämät asiat.

Paikalla olijoille jaetaan liiton laadukas sateenvarjo ja heijastin, ruokailu kokouksen jälkeen.
Ennakoilmoittautumiset 23.10.2019 mennessä sihteerille tepa.m@hotmail.com

Tervetuloa!

Pohjanmaan Tekniikan ja Erityisalojen Ammattilaiset KTL ry
Hallitus

Oulun Seudun Tekniikan ja Erityisalojen Ammattilaiset ry

Pikkujoulu

Tervetuloa katsomaan esitystä Drag-leidit lavalla pikkujoulun merkeissä
lauantaina 9.11.2019 klo 14:00 alkaen Teatteri Rio:ssa, Hallituskatu 11, Oulu.
Huom myös pitkänmatkalaiset, esitys päiväaikaan. Esityksen lomassa pientä purtavaa ja leivoskahvit.

Ilmoittautuminen Irmelille irmeli.karenlampi@gmail.com tai
puh. 0400 161 939. Omavastuuosuus 10 euroa jäseneltä, avec 50 euroa.
17.10.2019 mennessä tilille FI14 5741 3620 1242 37.

Tervetuloa mukaan osallistumaan ja vaikuttamaan
paikallisyhdistyksemme toimintaa.

Ystävällisin terveisin hallitus

Varsinais-Suomen Tekniikan ja Erityisalojen Ammattilaiset KTL ry

**Kutsumme yhdistyksemme jäsenet
vuosikokoukseen**

Aika: Lauantai 16.11.2019 klo 8:00–19:50

Paikka: Turku–Ahvenanmaa–Turku Viking-Line

Ohjelma:

8.00–8.15 Kokoontuminen Viking-Line terminaalissa
8.20 Laivaan nousu M/S Amorella
8.30 Aamupala
10.30 Vuosikokous
14.10 Laivan vaihto Maarianhaminassa M/S Viking Grace
14.30 Joulupöytä
19.50 Saapuminen Turkuun

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Ilmoittautumiset torstaihin 10.10.2019 mennessä
vsctl.ry@gmail.com tai pj Jari Lehtonkivi 050 438 1742.
Nimi ja syntymäaika.

Tervetuloa!
Hallitus

Meillä on uusi vain yhdistyksen jäsenille tarkoitettu Facebook ryhmä,
Varsinais-Suomen Tekniikan ja Erityisalojen Ammattilaiset KTL ry.
Kutsu itsesi jäseneksi ryhmään, tehdään yhdessä hyvää pöhinää.

